

इत्येवमादृतश्वासावुक्तश्वाहं प्रतीक्षणंकृपावलोकएवानुग्रहः तस्य भाजनं पात्रभूतः पाठांतरे प्रतिक्षणमनुग्रहस्य पात्रमिति शुचः अश्रूणि मुंचन् आव
भाषे उक्तवानस्मि ॥ १४ ॥ न हि स्वाज्ञाननिवृत्तिमात्रकामोहं किंतु त्वन्निषेवणोत्सुकः त्वयि चाघटमानाचरणं दृष्ट्वा मे मोहो भवति अतस्त्वं तत्त्वज्ञानं
देहीति प्रार्थयितुमाह को न्विति चतुर्षु धर्मादिषु तथापि तानहं न प्रवृणोमि हे भूमन् भवत्पदां भोजनिषेवणोत्सुकोऽहम् ॥ १५ ॥ अघटमानाचरणं
दर्शयति कर्माण्यनीहस्य निःस्पृहस्य निष्क्रियस्य वा अभवस्य अजन्मनोभवो जन्मकालात्मनस्तवारिभयात् दुर्गाश्रयः पलायनं च स्वात्मनिरतिर्य
स्य तस्य बह्वीभिः स्त्रीभिर्गृहस्थाश्रम इति यत् इहास्मिन् संसारे विदुषामपि धीः संशयेन खिद्यति ॥ १६ ॥ किंच मंत्रेषु प्रस्तुतेषु सत्सु मामाहूय वै अहोपृ

इत्यादृतोक्तः परमस्य पुंसः प्रतीक्षणानुग्रहभाजनोऽहम् ॥ स्नेहोत्थरोमास्खलिताक्षरस्तं मुंचन् शुचः प्रांजलिं रा
वभाषे ॥ १४ ॥ को न्वीशते पादसरोजभाजां सुदुर्लभो र्थेषु चतुर्ष्वपीह ॥ तथापि नाहं प्रवृणोमि भूमन् भवत्पदां
भोजनिषेवणोत्सुकः ॥ १५ ॥ कर्माण्यनीहस्य भवोऽभवस्य ते दुर्गाश्रयोऽथारिभयात्पलायनम् ॥ कालात्मनो य
त्प्रमदायुताश्रयः स्वात्मन्त्रतेः खिद्यति धीर्विदामिह ॥ १६ ॥ मंत्रेषु मां वा उपहूय यत्त्वमकुंठिता खंडसदात्मबो
धः ॥ पृच्छेः प्रभो मुग्ध इवाप्रमत्तस्तन्नो मनो मोहयतीव देव ॥ १७ ॥ ज्ञानं परं स्वात्मरहः प्रकाशं प्रोवाच कस्मै भ
गवान्समग्रम् ॥ अपिक्षमं नो ग्रहणाय भर्तव्यं दांजसाय हृजिनंतरे म ॥ १८ ॥ इत्यावेदितहार्दाय मत्स्यं स भगवा
न्यरः ॥ आदिदेशारविंदाक्ष आत्मनः परमां स्थितिम् ॥ १९ ॥ स एव माराधितपादतीर्थादधीततत्त्वात्मविबोधमा
र्गः ॥ प्रणम्य पादौ परिवृत्य देवमिहागतोऽहं विरहातुरात्मा ॥ २० ॥ सोऽहं तद्दर्शनाल्लादवियोगार्तियुतः प्रभो ॥ ग
मिष्ये दयितं तस्य बद्ध्याश्रममंडलम् ॥ २१ ॥

च्छेः अकुंठितः कालादिना अखंडः संततः सदात्मा संशयादिरहितो बोधो
विद्याशक्तिर्यस्य मुग्धवत् अज्ञवत् अप्रमत्तः अवहितः सन् ॥ १७ ॥ स्वात्मनस्तवरहः रहस्यं तत्त्वं तस्य प्रकाशम् कस्मै ब्रह्मणे सर्वनामत्वमार्षम् नो
ऽस्माकं ग्रहणाय अपिक्षमं यदि योग्यं तर्हि वद भर्तः स्वामिन् यत्तु यतः हृजिनं संसारदुःखमनायासेन तरिष्यामः ॥ १८ ॥ आवेदितो हार्दोऽहं दिस्थितोऽ
भिप्रायो येन तस्मै ॥ १९ ॥ आराधितपादो भगवान्स एव तीर्थगुरुस्तस्मात् अधीतः अधिगतः तत्त्वात्मविबोधस्य परमार्थात्मज्ञानस्य मार्गो येन सो
हं देवं परिवृत्य प्रदक्षिणीकृत्य ॥ २० ॥ तस्य दर्शनेनाल्लादो वियोगेनार्तिश्च ताभ्यां युतो बद्ध्याश्रमस्थानं गमिष्यामि ॥ २१ ॥